

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 394/2026
07.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Владице Јовића, због продуженог кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Зорана Ђушића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Лесковцу 22К. бр. 18/2025 од 21.10.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1. бр. 596/2025 од 03.02.2026. године, у седници већа одржаној дана 07.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблаговремен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Владице Јовића, адвоката Зорана Ђушића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Лесковцу 22К. бр. 18/2025 од 21.10.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1. бр. 596/2025 од 03.02.2026. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу 22К. бр. 18/2025 од 21.10.2025. године, окривљени Владица Јовић оглашен је кривим да је извршио продужено кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика и за исто је осуђен на казну затвора у трајању од 4 године, у коју се урачунава време проведено у притвору од 04.03.2025. године до 24.03.2025. године. Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета ближе наведених у изреци првостепене пресуде и окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка на начин наведен у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1. бр. 596/2025 од 03.02.2026. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Лесковцу и браниоца окривљеног Владице Јовића и пресуда Вишег суда у Лесковцу 22К. бр. 18/2025 од 21.10.2025. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Владице Јовића, адвокат Зоран Ђушић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 486. став 2. Законика о кривичном

поступку и погрешне примене члана 16. став 5. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни суд је на седници већа размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неблагоприятен.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости ако није поднет у року из члана 485. став 4. ЗКП, односно у року од 30 дана од дана када је окривљеном достављена правоснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП, којом су права браниоца ограничена правима окривљеног.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да је окривљеном Владици Јовићу уредно достављена другостепена пресуда дана 10.02.2026. године, како то произлази из повратнице која се налази у списима предмета, а да је захтев за заштиту законитости бранилац окривљеног предао Врховном суду дана 20.03.2026. године, како то произлази из пријемног печата Врховног суда, то је предметни захтев поднет након законом прописаног рока из члана 485. став 4. ЗКП, па је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбацио као неблагоприятен.

Из напред изнетих разлога, на основу члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП, Врховни суд је одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић